

U S N E S E N Í

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátu složeném z předsedkyně JUDr. Dagmar Nygrínové a soudců Mgr. Aleše Roztočila a JUDr. Jiřího Pally v právní věci žalobce: **J. M.**, proti žalovanému: **Státní pozemkový úřad**, se sídlem Husinecká 1024/11a, Praha 3, v řízení o kasační stížnosti žalobce proti rozsudku Krajského soudu v Českých Budějovicích ze dne 9. 10. 2013, č. j. 10 A 26/2013 – 41,

t a k t o :

- I. Opětovná žádost o prodloužení lhůty k zaplacení soudního poplatku **se zamítá**.
- II. Řízení o kasační stížnosti **se zastavuje**.
- III. Žádný z účastníků **nemá** právo na náhradu nákladů řízení o kasační stížnosti.

O d ů v o d n ě n í :

[1] Rozhodnutím Ministerstva zemědělství ze dne 19. 12. 2012, č. j. 129712/2012-MZE-13311 („napadené rozhodnutí žalovaného“), bylo zamítnuto žalobcovo odvolání a potvrzeno rozhodnutí Ministerstva zemědělství, Pozemkového úřadu Český Krumlov ze dne 23. 5. 2012, č. j. 86527/2012-MZE-130715, kterým byl schválen návrh komplexních pozemkových úprav v k. ú. Kladenské Rovné, zpracovaný společností TRAVAL, s.r.o., pod č. zakázky 40/2008/KPÚ, resp. Ing. V. V., osobou úředně oprávněnou k projektování pozemkových úprav.

[2] Proti napadenému rozhodnutí žalovaného podal žalobce dne 11. 3. 2013 žalobu ke Krajskému soudu v Českých Budějovicích, kterou se domáhal jeho zrušení, neboť po provedení komplexních pozemkových úprav nemá přístup ke svému pozemku p. č. 913/1 v k. ú. Kladenské Rovné. V minulosti tento přístup měl po hrázi přilehlého rybníka, tedy přes pozemek ve vlastnictví místní organizace Českého rybářského svazu, tento přístup však již pro spory, které mezi ním a místní organizací Českého rybářského svazu vznikly, nemůže nadále využívat. Současně žalobce vyjádřil nesouhlas se způsobem, kterým byla určena hranice mezi pozemkovými parcelami č. 915/1, jež je v jeho vlastnictví a pozemkovou parcelou č. 915/2 v k. ú. Kladenské Rovné.

[3] Krajský soud v Českých Budějovicích rozsudkem ze dne 9. 10. 2013, č. j. 10 A 26/2013 – 41, podanou žalobu zamítl a dále rozhodl, že žalovanému se právo na náhradu nákladů řízení nepřiznává. Dospěl totiž k závěru, že pozemek p. č. 913/1 v k. ú. Kladenské Rovné je i po provedené komplexní pozemkové úpravě přístupný. Podle názoru krajského soudu pak neexistuje ani žádná překážka, kvůli níž by žalobce nemohl využívat veřejnou komunikaci, jež je vedena na pozemku patřícímu místní organizaci Českého rybářského svazu. Jako nedůvodnou posoudil krajský soud i žalobcovu námitku týkající se způsobu určení hranice mezi pozemkovými parcelami č. 915/1 a č. 915/2 v k. ú. Kladenské Rovné.

[4] Proti rozsudku Krajského soudu v Českých Budějovicích brojil žalobce (dále též „stěžovatel“) kasační stížností. Jelikož současně s jejím podáním nezaplatil stanovený soudní poplatek ve výši 5.000 Kč, ani nedoložil, že je zastoupen advokátem či sám má vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie, vyzval jej Nejvyšší správní soud usnesením ze dne 10. 12. 2013, č. j. 4 As 161/2013 – 9, jednak k zaplacení soudního poplatku a jednak k předložení plné moci udělené advokátovi k zastupování v řízení o kasační stížnosti, nebo k prokázání požadovaného vzdělání. Současně s tím soud stěžovatele poučil o následcích, které by nevyhovění těmto výzvám pro stěžovatele mělo.

[5] Dne 30. 12. 2013 bylo Nejvyššímu správnímu soudu doručeno podání stěžovatele, v němž mimo jiné uvedl, že by uvítal, pokud by byl osvobozen od úhrady soudních poplatků a bylo mu poskytnuto bezplatné právní zastoupení.

[6] Nejvyšší správní soud proto přípisem ze dne 6. 1. 2014, č. j. 4 As 161/2013 – 21, stěžovatele vyzval, aby mu ve lhůtě dvou týdnů od jeho doručení zaslal vyplněný formulář Potvrzení o osobních, majetkových a výdělkových poměrech, přiložený v příloze, nebo jiným způsobem doložil, že nemá dostatečné prostředky a splňuje předpoklady pro osvobození od soudních poplatků.

[7] Stěžovatel následně zaslal Nejvyššímu správnímu soudu podání ze dne 24. 1. 2014, ke kterému přiložil vyplněné výše uvedené potvrzení, v němž uvedl, že pobírá starobní důchod ve výši 14 996 Kč měsíčně a jeho příjem z podnikání za kalendářní rok 2012 činil 7 252 Kč. Stěžovatel dále uvedl, že ve společném jmění manželů vlastní byt, chalupu a zahrádku a jeho závazky představuje dluh 80 000 Kč vůči J. a P. J. a 30 000 Kč vůči M. M. pramenící z prohraných soudních sporů.

[8] Nejvyšší správní soud usnesením ze dne 6. 2. 2014, č. j. 4 As 161/2013 – 37, žádost stěžovatele o osvobození od soudních poplatků a ustanovení zástupce pro řízení o kasační stížnosti zamítl. Shledal totiž, že příjmy stěžovatele v podobě starobního důchodu ve výši 14.996 Kč spolu s jeho uvedeným nemovitým majetkem neumožňují i po přihlédnutí k potřebě pokrytí nezbytných životních potřeb stěžovatele přiznat mu osvobození od soudních poplatků. Náklady stěžovatele na bydlení činí 6.393 Kč měsíčně, jiné pravidelné životní náklady stěžovatel nedoložil. Z dokladů předložených stěžovatelem nevyplývá, že by zde byly osoby, které by byly na něho odkázány výživou. Manželka stěžovatele pobírá starobní důchod ve výši 9.347 Kč a nesvéprávný V. W., kterému je stěžovatel opatrovníkem, pobírá vlastní důchod ve výši 11.417 Kč. Jako okolnosti zvláštního zřetele nemohly být zohledněny další soudní spory, které stěžovatel vede.

pokračování

Stěžovatel tudíž nesplňuje první z nezbytných podmínek pro ustanovení zástupce pro řízení o kasační stížnosti zakotvenou v § 35 odst. 8 zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní (dále jen „s. ř. s.“), z kterého vyplývá, že účastníku řízení lze ustanovit zástupce tehdy, jestliže jsou kumulativně splněny dvě podmínky: 1) jde o účastníka, u něhož jsou dány předpoklady pro osvobození od soudních poplatků, a 2) jestliže je to nezbytně třeba k ochraně jeho zájmů. Za této situace by již bylo nadbytečné zkoumat otázku nezbytné potřeby právního zastoupení stěžovatele k ochraně jeho práv.

[9] V naposledy uvedeném usnesení Nejvyšší správní soud dále stěžovatele opakovaně vyzval, aby ve lhůtě pěti dnů od doručení tohoto usnesení zaplatil soudní poplatek za kasační stížnost, který podle položky č. 19 Sazebníku soudních poplatků (příloha zákona č. 549/1991 Sb., o soudních poplatcích) činí 5.000 Kč. Zároveň stěžovatele poučil, že nebude-li poplatek ve stanovené lhůtě zaplacen, řízení zastaví [§ 9 odst. 1 zákona o soudních poplatcích ve spojení s § 47 písm. c) s. ř. s.]. Upozornil jej současně, že řízení nebude zastaveno, je-li tu nebezpečí z prodlení, v jehož důsledku by poplatník mohla vzniknout újma, a poplatník ve výše stanovené lhůtě sdělí soudu okolnosti, které toto nebezpečí osvědčují, a doloží, že bez své viny nemohl poplatek zaplatit. Nejvyšší správní soud rovněž stěžovatele vyzval, aby ve lhůtě dvou týdnů od doručení tohoto usnesení předložil plnou moc udělenou advokátovi v řízení o kasační stížnosti, nebo ve stejné lhůtě prokázal, že má vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

[10] Podáním ze dne 26. 2. 2014 stěžovatel požádal o prodloužení lhůty k zaplacení soudního poplatku a předložení plné moci udělené advokátovi nejmeně o dva až tři měsíce. Tento svůj návrh odůvodnil tím, že se mu z důvodu nezbytných výdajů, včetně postupné úhrady dluhů vyplývajících z exekučních řízení nepodařilo sehnat částku 5000 Kč ani advokáta, který by převzal jeho zastupování. Stěžovatel označil za nelogické hradit soudní poplatek, aniž by byl zastoupen advokátem na základě plné moci. Dále uvedl, že pokud v následujících dvou týdnech nesežene advokáta ochotného zastupovat jej na základě plné moci, pokusí se požádat o pomoc Ministerstvo spravedlnosti nebo Českou advokátní komoru. Zmínil, že si zabezpečí pomoc blízkých osob a přátel se zaplacením soudního poplatku.

[11] Návrhu na prodloužení lhůty k zaplacení soudního poplatku Nejvyšší správní soud nevyhověl usnesením ze dne 18. 3. 2014, č. j. 4 As 161/2013-44, kterým zároveň již potřeť vyzval stěžovatele, aby zaplatil soudní poplatek a doložil zastoupení advokátem a opětovně jej poučil o následcích nevyhovění výzvě. V odůvodnění soud uvedl, že stěžovatelem uváděné potíže při obstarání částky soudního poplatku nelze považovat za okolnosti ve smyslu § 9 odst. 4 písm. c) zákona o soudních poplatcích, které by prokazovaly, že bez své viny nemohl soudní poplatek zaplatit. K tomuto závěru dospěl Nejvyšší správní soud s ohledem na shora popsané majetkové poměry stěžovatele, kterými se zabýval v usnesení ze dne 6. 2. 2014, č. j. 4 As 161/2013 – 37, v němž po zhodnocení majetkových poměrů stěžovatele zamítl jeho žádost o osvobození od soudních poplatků. V této souvislosti Nejvyšší správní soud uvedl, že stěžovatel měl dostatek času k získání finančních prostředků na zaplacení soudního poplatku, neboť kasační stížnost podal osobně u Krajského soudu v Českých Budějovicích již dne 19. 11. 2013. Tohoto dne mu tak podle § 4 odst. 1 písm. d) zákona o soudních poplatcích vznikla poplatková povinnost, přičemž

k zaplacení soudního poplatku za kasační stížnost byl poprvé vyzván již usnesením Nejvyššího správního soudu ze dne 10. 12. 2013, č. j. 4 As 161/2013 – 9, které mu bylo doručeno dne 16. 12. 2013. S přihlédnutím k výše uvedenému považuje Nejvyšší správní soud stanovenou pětidenní lhůtu k zaplacení soudního poplatku soud za zcela přiměřenou.

[12] Podle § 9 odst. 1 zákona o soudních poplatcích, nebyl-li poplatek za řízení splatný podáním návrhu na zahájení řízení, odvolání, dovolání nebo kasační stížnosti zaplacen, soud vyzve poplatníka k jeho zaplacení ve lhůtě, kterou mu určí; po marném uplynutí této lhůty soud řízení zastaví.

[13] Podle § 47 písm. c) s. ř. s., soud řízení usnesením zastaví, stanoví-li tak tento nebo zvláštní zákon.

[14] Usnesení Nejvyššího správního soudu ze dne 6. 3. 2014, č. j. 4 As 161/2013 – 44, bylo v souladu s ustanovením § 50 odst. 1 zákona č. 99/1963 Sb., občanský soudní řád (podle kterého „*nezastihl-li doručující orgán adresáta písemnosti, vhodí písemnost do domovní nebo jiné adresátem užívané schránky; písemnost se považuje za doručenou vhozením do schránky, datum vhození vyznačí doručující orgán na doručence a na písemnosti.*“) stěžovateli doručeno dne 18. 3. 2014. Tohoto dne totiž byla obálka s tímto usnesením vhozena do poštovní schránky stěžovatele. Lhůta 5 dnů určená Nejvyšším správním soudem k zaplacení soudního poplatku tak počala běžet ve středu dne 19. 2. 2014 (§ 40 odst. 1 s. ř. s.) a skončila v pondělí dne 24. 3. 2014 (poslední den lhůty připadl na neděli 23. 3. 2014 a proto je podle § 40 odst. 3 s. ř. s. poslední den lhůty nejbližší následující pracovní den). Stěžovatel však ve stanovené lhůtě soudní poplatek nezaplatil.

[15] Nejvyššímu správnímu soudu byl dne 25. 3. 2014 doručen přípis stěžovatele, kterým stěžovatel opětovně požádal o prodloužení lhůty k zaplacení soudního poplatku a doložení zastoupení advokátem. Stěžovatel uvedl, že ačkoli mu dne 18. 3. 2014 bylo vhozeno do schránky usnesení ze dne 6. 3. 2014, fakticky se s touto písemností seznámil až dne 21. 3. 2014, protože se v bydlišti nezdržoval z důvodu svátku svatého Josefa. Dále uvedl, že byl i tak rozhodnut zaplatit ve stanovené lhůtě soudní poplatek a vypravil se za tímto účelem na poštu, aby zakoupil příslušné kolky. K tomu však nedošlo, protože na poště si vyzvedl přípis od žalovaného datovaný 12. 3. 2014, kterým žalovaný zčásti odpověděl na jeho žádost o poskytnutí informací. Z tohoto přípisu podle stěžovatele opět vyplývá páchaní trestné činnosti a hrůzné nepravosti žalovaným. Závěrem stěžovatel uvedl, že věří prodloužení odpovídajících lhůt. K tomu Nejvyšší správní soud musí uvést, že stěžovatel neuvedl žádné skutečnosti, které by odůvodňovaly prodloužení lhůty. Soudu není zřejmá žádná souvislost mezi platbou soudního poplatku a přípisem žalovaného z 12. 3. 2014. Proto žádosti o prodloužení lhůty nemohlo být vyhověno. Soud již opětovně nevyzýval stěžovatele k uhrazení soudního poplatku v dodatečné lhůtě, neboť stěžovatel byl neúspěšně vyzýván již třikrát. Stěžovatel měl zároveň dostatečný prostor pro úhradu soudního poplatku (od doručení první výzvy až dosud uplynuly více než tři měsíce).

[16] Stěžovatel byl tedy opakovaně řádně vyzván k zaplacení soudního poplatku a poučen o následcích, které nastoupí v případě nezaplacení. Navzdory této výzvě a náležitému poučení však stěžovatel ve stanovené lhůtě soudní poplatek nezaplatil, proto

pokračování

Nejvyšší správní soud řízení o kasační stížnosti zastavil podle § 9 odst. 1 zákona o soudních poplatcích ve spojení s § 47 písm. c) s. ř. s.

[17] O nákladech řízení o kasační stížnosti rozhodl Nejvyšší správní soud podle § 60 odst. 3 věty první s. ř. s. za použití ustanovení § 120 téhož zákona. Jelikož bylo řízení zastaveno, žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.

P o u č e n í: Proti tomuto usnesení **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 27. března 2014

JUDr. Dagmar Nygrínová
předsedkyně senátu